Süler viieks aastaks? Võimalik, kui võtad äriklassi puutetundliku ekraaniga Dell XPS 13

8 aastat tagasi - 12.04.2018 Autor: AM

Delli uus äriklassi puutetundliku ekraaniga tippmudel XPS 13 on olnud alati kindla peale minek – see töötab korralikult ja ostuhetkel olnud parim võimalik konfiguratsioon on tipptasemel kasvõi viie aasta pärast. Väga hea ekraan, veel parem aku eluiga, väike kaal ja kvaliteetne koostekvaliteet teevad XPS 13-st ei midagi vähemat kui unelmate sülearvuti. Aga proovime ikka otsida ka midagi sellist, mis unelmast veidigi puudu jätab.

Uus Dell XPS 13 on saanud peamise täienduse võimsuse näol – nüüd on seda mudelit võimalik soetada Inteli kõige uuema, 8. generatsiooni protsessoriga, mis muudab niigi lennuka masina veelgi kiiremaks ja võimsamaks. Ka aku tööaeg on pikenenud ning lisandunud on pea olematute servadega InfinityEdge puutetundlik ekraan. Muus osas siiani müügil oleva eelmise mudeliga võrreldes olulisi muutusi pole. Selle üle võiks ju natuke viriseda, kuid tegelikult ei saa eriti, sest miks peakski keegi täiendama seadet, mis on niigi väga hea.

Korpuse koostematerjalidena on Dell ka uusima mudeli puhul kasutanud jätkuvalt alumiiniumi ja pehmet plastikut. Kuigi mõlemad tunduvad näpu all mõnusalt kallid ja kvaliteetsed, väärib pehme plastik erilisi kiidusõnu. Tänu sellele tundub iga XPSiga veedetud hetk lihtsalt taevalik.

Puutetundlikkus ilma hingeta

Tänu InfinityEdge'ile on Dell suutnud 13,3-tollise ekraaniga arvuti mahutada väiksemate mõõtmetega korpusesse kui näiteks konkurent Lenovo oma 12,5-tollise ThinkPad X270. Ka 11,6-tollise ekraaniga Apple MacBook Air on vaid õige pisut väiksem. Ja see teeb uue Dell XPS 13 mõõtude poolest maailma kõige väiksemaks 13-tollise ekraaniga sülearvutiks. Mitte et see nüüd reaalselt mingit suurt tähtsust omaks, aga kui sellise vähetähtsa asja eest nagu raha saab kasvõi paar millimeetrit vähem ruumi võtva töövahendi, siis oleks patt seda kasutamata jätta.

Testitud XPS-il on puutetundlik ekraan, mis töötas igati laitmatult. Imelik ja kahetsusväärne ainult, et ekraan on arvuti külge kinnitatud kahe hingega, mis ei võimalda seda tagurpidi keerata ja nõndaviisi sülearvuti tahvliks võluda. Kuid

siiski on puutetundlik ekraan kahtlemata kasulik ja muudab töötamise mugavaks, aga see tähendab mõnikord ka seda, et kui käsi läheb kogemata vastu ekraani, siis juhtub midagi. Nii võib pisut üllatuslikult tabada näpp mõnda töölaual olevat ikooni või lükata tekstidokumendis hiirekursori valesse kohta. Seda kogemata puudutamist tuli ette küll ja veel. Peamiselt seepärast, et XPSi mõõtmed on nii väiksed, et näiteks F1-nupu või paoklahvi vajutamisel läks sõrmenukk pahatihti ekraani vastu. Kuid küllap on see harjumuse asi ja lõppeks saab ju puutetundlikkuse funktsiooni ka välja lülitada.

Puutetundlik ekraan on tavalisest natuke raskem ja see muudab arvuti avamise ühe käega võimatuks. Muidugi võib see elukutselisel klaverimängijal ja teistel tugevate sõrmedega ja kiirete liigutustega inimestel mõnikord harva ka õnnestuda, kuid kõik teised peavad siiski mõlemad käed appi võtma. Kuna arvuti kaas ei lukustu nupuga, vaid avaneb lihtsalt toore jõuga, siis on selline lähenemine (tuttav ka teistelt Dellidelt, sh esimestelt XPS 13-telt) arusaadav.

InfinityEdge´i ekraanil on servad sama hästi kui olematud ja see tähendab ka vähem ruumi veebikaamerale. Varasematel XPS 13-tel asus kaamera tuttavas kohas ekraani ülaservas, kuid nüüd on see ruumipuuduse tõttu viidud alumisse äärde. Kindlasti ei muuda see kaamera kasutamist mugavamaks, sest normaalse (mitte ainult ninaaukudega) pildi edastamiseks tuleb ekraan paigutada kõige muu jaoks ebamugavasse asendisse. Aga kaamera on siiski olemas ja see teeb korraliku kvaliteediga pilte-videosid. Lihtsalt asukoht on kasutusmugavust silmas pidades arusaamatu.

Hiir on ka

Eelmistel XPS 13-tel oli suuri probleeme puuteplaadi ehk hiirega - see oli küll olemas, kuid töötas nii kehvalt, et iga kasutuskord oli sulaselge piin. Nüüd on seda natuke parandatud, kuid see on ikka natuke ebatäpne ja ebamugav. Kuid plastik, millega puuteplaat kaetud on, see on äge - kõva, kuid pehme, libe, kuid mitte liialt, kergelt vajutatav, kuid mitte logisev. Ühesõnaga – kvaliteetne! Igati võrdväärne kõigi muude XPSi ehitamises kasutatud materjalidega. Kui ainult seda piiratud funktsionaalsust poleks.

Kvaliteedi poolest on klaviatuur teiste XPSi komponentidega võrdväärne. Kõik töötab laitmatult ja tundub käe all mõnus. Tagantvalgustusega klaviatuuri nuppude samm on küll väga väike (1,22 mm), aga see ei sega tippimist sugugi. Pigem vastupidi - jõudu ja aega kulub vähem ning see on ütlemata hea. Pehmest plastikust randmetoed (*palm rest*) aitavad muidugi palju kaasa - iga tähe võlumine ekraanile on füüsiliselt mõnus kogemus, justkui Dell oleks varustanud

arvuti padjaga. Nagu ikka, Delli klaviatuur klõbiseb kuuldavalt, kuid see ei hakka segama.

Õhku ja jõudu!

Kuigi Dell XPS 13 on nime poolest sülearvuti, siis süles kasutamiseks see tegelikult ikka väga hästi ei sobi. Põhjus on jällegi sama, mis kõikide viimaste XPS 13-tega, mille ventilaator ja selle õhuavad on üsna rumalal kombel paigutatud arvuti põhjale. Süles kasutades tähendab see kehva ventilatsiooni ja kiiresti kasvavat kuumust. Reeglina tähendab liiga kõrge CPU temperatuur arvuti kahanevat võimsust, aga selle mudeli juures ma seda siiski ei täheldanud. Küllap on suureks abiks 8. generatsiooni Intel i7, mida tutvustati maailmale alles eelmise aasta sügise hakul ja mille Dell oma parimate mudelite juures kiiresti kasutusele võttis.

Uus protsessor tähendab ka madalamat voolutarvet, mis kipub küll muidu olema iga mobiilse seadme Achilleuse kand, aga mitte Dell XPS 13 puhul. Puutetundlik ekraan vähendab aku tööaega tuntavalt, kuid siiski õnnestus kõik olulised kontoritööd ja korralik kogus meelelahutust ühekordse laadimisega päeva jooksul ära teha. 20-tunnine tööaeg, mida Dell 8. põlvkonna protsessoritega XPSidele väidetavalt lubab, jääb puutetundliku mudeliga kättesaamatuks, kuid 8 tundi on igati reaalne.

Liidesed

Uus XPS 13 on varustatud kolme USB-ühendusega, millest üks on USB 3.1 Type-C ThunderBolt 3 ja teised kaks „tavalised“ USB 3.0-d. Mälukaardilugeja ja kõrvaklappide pesa on ka kenasti olemas. Ja ega palju rohkem nii õhukesse korpusesse ei mahukski. Kõik need pordid on kahe külje peale ära jaotatud nii, et tagumisele äärele ei jagunud midagi (küllap ei leidnud Delli insenerid ikka veel head kompromissi ekraani hingedele ja ühenduspesadele).

Kõlarid paiknevad samuti kahel pool küljel, mis teeb muusika kuulamise ja filmide vaatamise üpris mugavaks. Ainsaks väikseks puuduseks on ehk neist kostuv liiga vaikne heli. Aga kes siis *ultrabook*i diskotegemiseks kasutabki.

PLUSSID

- Jätkuvalt ilus disain
- Väga hea koostekvaliteet ja kallid materjalid (pehme plastik)
- 8. generatsiooni Intel i7
- Hea aku tööaeg

- Kaal

MIINUSED

- Kaamera asukoht
- Endiselt tagasihoidliku töövõimega hiir

TEHNILISED ANDMED

Hind: 1 799,00 € (testarvuti andis kasutada Notebooks.ee)

Protsessor:	Intel® Core™ i7-8550U Processor (8M Cache, kuni 4.00 GHz)
RAM:	16 GB
Kõvaketas / SSD:	256 GB SSD
Ekraan:	13.3" QHD+ (3200x1800) InfinityEdge puutetundlik ekraanipind
Videokaart:	Intel UHD Graphics 620
CD/DVD seade:	Puudub; välise DVDRW võimalus
Traadita ühendus:	WiFi ja Bluetooth
Liidesed:	2x USB 3.0 port koos PowerShare´iga, 1x USB 3.1 Type-C koos Thunderbolt 3-ga, mälukaardilugeja, veebikaamera
Operatsioonisüsteem:	Windows 10 Home, 64-bitine
Klaviatuur:	USA asetus, taustvalgusega
Aku:	4-elemenidline, 60 Wh
Kaal:	1,3 kg
Garantii:	1 a

- Testid

- Sülearvutid

Pilt

DELL
NETFLIX